

158

N. 28

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ

ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ 18 ΙΟΥΛΙΟΥ

Ἐκδιδομένη ὑπὸ τοῦ ἐλαχίστου ἐν Ἱερουσ.

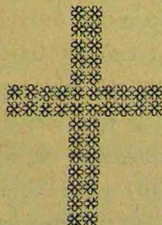
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΒΟΥΤΕΡΗ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΕΥΣΕΒΩΝ ΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ
ἐθαυμάσωσεν ὁ Κύριος.

Ἐπομένειν ὑπέμεινα τὸν Κύριον
καὶ προσέσχέ μοι.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1917

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΣ

Οὗτος ὁ Ἅγιος Αἰμιλιανὸς κατήγετο ἀπὸ τὸ Δορόστολον τῆς πόλεως Θυράκης· ἦτο δοῦλος Ἑλληνοῦ τοῦ Παραβάτου Ἰουλιανοῦ καὶ τοῦ Καπιτολίνου τοῦ Βικαρίου ἐν ἔτει 367, ἐσέβeto δὲ καὶ ἡγάπα τὸν Χριστόν, πιστεύων, ὡς ἀληθινὸν Θεόν, τὰ δὲ εἰδῶλα καὶ τοὺς πιστεύοντας αὐτὰ εἰδωλολάτραις ἀπεστρέφετο. Ὅθεν ἐμβὰς μίαν ἡμέραν εἰς τὸν εἰδωλολατρικὸν Ναὸν συνέτριψεν εἰς λεπτὰ τεμάχια τὰ εἰδῶλα, βασιτῶν σφυρίον εἰς τὰς χεῖράς του, γελῶν καὶ μυκτηρίζων τὴν ψευδῇ θρησκείαν των, πῶς ἄφηνον οἱ ἀνόητοι τὸ φῶς καὶ ἔτρεχον εἰς τὸ σκότος, λέγων πῶς εἶναι μωροὶ καὶ ἀνάσθητοι οἱ θεοὶ των, διότι δὲν ἡδυνήθησαν νὰ σώσουν τὸν ἑαυτὸν των. Βλέπων ὁ Ἅγιος τὴν ἐπιούσαν, ὅτι ἐσύροντο πολλοὶ εἰς τὸ κριτήριον διὰ τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο καὶ ἐδέροντο οἱ ἀθῶοι ἀνηλεῶς, μὴ γνωρίζοντες τίποτε, διότι οὐδεὶς εἶδε τὸν Ἅγιον, ὅταν ἔπραξε τὸ τοιοῦτον πραξικόπημα ἐναντίον τῶν ἀσεβῶν, ἔκρινε καλὸν νὰ ἐλευθερώσῃ καὶ τοὺς ἀθώους καὶ νὰ φανερωθῇ ὅτι Αὐτὸς εἶναι ὅστις συνέτριψε τοὺς μωροὺς καὶ ψευδωνύμους θεοὺς των, ἐλέγχων φανερώς τὴν πλάνην, ἣν εἶχον νὰ στηρίζουν τὰς ἐλπίδας των εἰς τὰ μάταια εἰδῶλα.

Ὅθεν συλληφθεὶς ἐδάρη ἀνηλεῶς καὶ ἀσπλάγχχνως μὲ βοῦνευρα, ἐρρίφθη ἔπειτα εἰς τὴν φωτιὰν καὶ διεφυλάχθη ἀμίαντος, ὑποστάς καὶ διάφορα ἄλλα μαρτύρια ὑπὸ τοῦ ἀσεβεστάτου Βικαρίου, ὅπου ἐνίκησεν ἡ μεγάλη τοῦ Κυρίου δύναμις. Μετὰ παρέδωκε τὴν ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ, λαβὼν τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον, καὶ ἐτάφη τὸ ἅγιόν του σῶμα εἰς τόπον καλούμενον Ράβδος τῇ 18 Ἰουλίου τοῦ ἔτους 361 μετὰ Χριστόν.

Οὗ ταῖς ἀγίαις πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ὁσίου Μελετίου καὶ πάντων τῶν Ἀγίων ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

ΙΟΥΛΙΟΥ 18

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΥ ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Τὸ Μακάριος ἀνῆρ.

Κύριε ἐκέκραξα ψάλλεται στίχ. ΣΤ'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν. Ἐὰν ἐν ἀνομίαις παρατηρήσεις.

Ενέδυσας Κύριε, τὸν ἀθλοφόρον σου δύναμιν, τὴν ἐξ ὕψους ἀήτητον, καὶ τοῦτον ἐνίσχυσας, διὰ σε βασάνου, ἐξ ἐχθρῶν ἀνέμων, ὑπηνεγκεῖν ἀθλητικῶς, καὶ μαρτυρίου στέφανον δέξασθαι· δι' οὗ ἡμῖν συγχώρησιν, ἁμαρτημάτων κατὰπεμψον, Ἰησοῦ παντοδύναμε ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Ελαμψεν ἡ μνήμη σου, ὡς ἄλλος ἥλιος σήμερον, Αἰμιλιανὲ παμ·μακάριστε, θαυμάτων ταῖς λάμψεσιν αἰεὶ καταυγάζων πιστῶν τὰς καρδίας, καὶ παθημάτων τὴν ἀχλύν, διασκεδάζων σθένει τοῦ Πνεύματος, διὸ καὶ συνελθόντες σε, μελωδικῶς μακαρίζομεν καὶ τὴν θείαν σου ἀθλήσιν ἱερῶς ἐορτάζομεν.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός.

Σταυρὸν ὀπλισάμενος, ὁ ἀχθοφόρος σου Κύριε, καὶ τῷ ζήλῳ πυ·ρούμενος, εἰδῶλων ἐνέπρησε τὰ τεμένη πάντα, καὶ τὰς παρατάξεις τοῦ ἀρχεκάκου καθελὼν, Αἰμιλιανὸς ὁ ἐνδοξος, βραβεῖα νίκης Δέσποτα, τὴν βασιλείαν ἀπήλειψε παρὰ σοῦ τὴν οὐράνιον, καὶ πρεσβεύει σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος.

Ὀλὴν σου τὴν ἔφeson, πρὸς τὸν Θεὸν ἀνατίθηκας, ὁλοτρόπως ἐπόθησας, ἐξ ὅλης καρδίας σου, Χριστῷ τῷ Σωτῆρι· καὶ βδελυξάμενος βωμοὺς καὶ τὰς θυσίας εἰδῶλων πάνσοφε, διὸ σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου σήμερον ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἀστέρᾳ ὑπέρλαπρον τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνέδειξας, Αἰμιλιανὸν τὸν Μάρτυρα, ὀπλίτην τε ἀριστον, δαδουχοῦντα πᾶσαν, νῦν τὴν οἰκουμένην θαυματουργίαις μυστικαῖς, καὶ ἀθεῖας σκότος ἐλαύνοντα, ὑπ' οὗ φωταγωγοῦμενοι, θεοπρεπῶς ἀνυμνοῦμέν σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος.

Πρόκειται ὁ τάφος σου, ὡς ποταμὸς χαριτόβρυτος, τῶν θαυμάτων τοῖς ρεύμασιν. Αἰμιλιανὲ ἐνδοξε, πάθῃ τε καὶ νόσοις, ἀποδίωκειν τῶν πιστῶν, καὶ τῶν δαιμόνων ἐλαύνεις φάλαγγας. Διὸ καὶ τῶν λειψάνων σου τὴν θείαν κόνιν κατέχοντες, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος τὸν Δεσπότην δοξάζομεν.

Δόξα ᾧχος πλ. β'.

Ἐπέφανε τοῖς πέρασιν σήμερον, ἡμέρα σωτήριος, καὶ ἑορτὴ χαρμόσυνος Αἰμιλιανοῦ τοῦ μάρτυρος, ἡ καὶ σεβάσμιος ἀθλήσις πάντων τῶν πιστῶν τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα, καὶ πρὸς ἀγῶνας μαρτυρικοὺς ὑπαλείφουσα· ὡς γὰρ ἡλιος ἡ μαρτυρικὴ αὐτοῦ μνήμη, ἀκτίνας ἐκπέμπει, καὶ διαλύει πᾶσαν σκοτόμαιναν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν. Ἐνδοξε μάρτυς Αἰμιλιανὲ πανθαύμαστε, μὴ διαλίπῃς πρεσβεῖν πρὸς Κύριον, ἐν εἰρήνῃ τοῦ βίου ἡμῶν τελειῶσαι καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε, τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχιστον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προήλθεν ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, Σεμνὴ παμμακάριστε. ἔλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται. ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιοθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ, γίνεσθέ μοι μάρτυρες καὶ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεῦσετέ μοι, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμὶ.

ἐμπροσθέν μοι οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμοῦ οὐκ ἔσται· ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι περίε ἐμοῦ ὁ σῶζων· ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠνεῖδῃσα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος· ὁμοίως ἐμοὶ Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, Κύριος ὁ Θεός· ἐστὶ· ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν ἐξαιρούμενος, ποιήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψεται αὐτῶν βάσανος· ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνᾶναι, καὶ ἐλογίσθη ἡ κάκωσις ἡ ἐξοδος αὐτῶν καὶ ἀπ' ἡμῶν πορεῖα σὺντριμμα, οἳ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μέγαρα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ἑλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς· καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρίνουσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσιν λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας· οἳ πεπειθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀληθεῖαν, καὶ οἳ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὅσιος αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ ὑψίστῳ· διὰ τοῦτο λήψοντα τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τὸ βραχίονι ὑπερασπίζει αὐτῶν. Ἀλήψεται πανοπλία, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, δσιότητα· ἐξενεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην, εἰς ρομφαίαν· συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύνλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ριπήσονται χάλασαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιμῇσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνόμια, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθαι οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνων. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτης ἡμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Ἦχος β'. Ἡ λιτή τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ.

Δι' ἐγκρατείας τὰ πάθη μαράνας τοῦ σώματος, τῇ συντόνῃ δεήσῃ, καὶ τὸν δόλιον ὄφιν τοῖς τῶν δακρύων ὁμφοῖς, μάκαρ ἀπέπνιξας, ὑπερβαλόντως, Μελέτιε, τῷ Θεῷ εὐαρέστησας, ὃν καθικέτευς, ὡς ἔχων παρησίαν πολλήν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχ. α'. Τοῦ Ἀγ. Αἰμιλιανοῦ.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ πόλις Δοροστόλου· ἀγάλλου καὶ χόρευε λαμπροφροῦσα, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ πολυούχου σου· ἐν σοὶ γὰρ ἐτέχθη Αἰμιλιανὸς ὁ ἐνδοξος μάρτυς καὶ ἀθλοφόρος, οὗ τῆς σοροῦ ἐν κόλποις κατέχευσα, ὡς θησαυρὸν πολύτιμον. Ἀπόλαυε τῶν θαυμάτων τὰς ἰάσεις, καθαίρουσα δὲ τὰ εἰδῶλα, καὶ πιστῶς εὐχαριστοῦσα βόησον τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ, τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων ρῦσαι ἡμᾶς Κύριε δόξα σοι.

Τῇ τῶν Ἀσμάτων φαιδρότητι τὴν παροῦσαν λαμπρόνομεν ἐορτήν, καὶ ἠχήσομεν τὰ τοῦ μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ ἀγωνίσματα· πρόκειται γὰρ ἡμῶν εἰς εὐφημίαν ὁ τρισένδοξος ἀθλητής, ὅστις τὰς τῶν τυράννων ἀπειλὰς ἀνδρείως ἀνελών, πρὸς τὸ στάδιον τῆς ἀθλησεως σταθερῶς ἦλθε καὶ τὰ νικητήρια ἐνδόξως ἀπενεγκάμενος, τὸν Σωτῆρα δυσωπεῖ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ἡ. β'.

Εἰς τὰ ὑπερκόσμια σκηνώματα, τὸ πνεῦμά σου Αἰμιλιανὲ μάρτυς σοφέ, Χριστὸς ὁ Θεὸς προσήκατο ἀμώμητον· σὺ γὰρ τῆς Τριάδος γέγονας ὑπέρμαχος, ἐν τῷ σταδίῳ ἀθλήσας, ὡς ἀδάμας στερρός· μιμούμενος τὸν ἐπὶ ξύλου σταυρωθέντα, πρὸς σωτηρίαν παντὸς τοῦ κόσμου, τῶν θαυμάτων εἰληφας τὴν ἐνέργειαν, τοῖς πᾶσι παρέχων τὰς ἰάσεις ἀφθόνως· διὸ σου τὴν μνήμην ἐορτάζομεν δοξάζοντες τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθην· Μήτηρ τοῦ Θεοῦ φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἅγιος ὁ Θεός. Τὸ Ἀπολυτικ. Λίθος τίμιος.

Τὰ ἀπόστιχα Γενναίων ἐν Μάρτυσι. Ἦχος δ'.

Φιλομάρτυρες ἅπαντες, πανταχόθεν συντρέξατε, καὶ τὴν θείαν ἄθλησιν ἐορτάσατε, τοῦ μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ βοῶντες πρὸς Κύριον.

ριον ἱκετεύοντες πιστῶς ταῖς πρεσβείαις τοῦ μάρτυρος δυσωπηθῆτε· ἐκ παντοίων κινδύνων βλάβης ρῦσαι ἐρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν ἡμᾶς τὰς ἰάσεις σου.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχέ μοι.

Εκ νεότητος Ἀγίε, συμπαθέστατος γέγονας, ἐλεῶν τοὺς πένητας καὶ τοὺς πάσχοντας, αἰχμαλώτους καὶ λοιπούς, ποικίλας νόσους ἰώμενος, ἐκ βαθέων τῆς ψυχῆς τὴν συνήθη συμπάθειαν ταύτην ἐνδοξε, ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἱκέτας ἀθλοφόρε, ἐκ παντοίων ἀλγυδόνων καὶ πειρασμοῦ ἐλευθέρωσον.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὥσει κέδρος ἐν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Κατὰ χρέος τιμῶμεν σε Αἰμιλιανὲ μάρτυς ἐνδοξε, ὡς ἡμῶν θερμότερον ἀντιλήπτορα, ὡς βοηθὸν ἀκαταίσχυτον, προστάτην ὡς μέγιστον, εὐεργέτην δὲ κοινόν, τῶν Μαρτύρων καλλώπισμα πλουσιώτατον, τῶν πιστῶς προσιώντων ἀθλοφόρε, καὶ τὴν σκέπην σου αἰτούντων ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρέσβευε.

Δόξα ἡ. β'.

Φιάλας πεφύκασι τῶν ἀρωμάτων, αἱ σιάγονές σου, Αἰμιλιανὲ παναοίδιμε· εὐωδίαν τοῖς πιστοῖς ἐκπέμπουσι πνευματικὴν, καὶ πᾶσαν μὲν τῶν δαιμόνων ἀπελάσας ἐπήρρειαν, παρέχουσι δὲ τοῖς ἐν πίστει προσερχομένοις τῷ Ναῷ σου ἱαμάτων χαρίσματα, καὶ τούτοις ἐνίσχυσον εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς σωτηρίας· οὕτως οἶδε Κύριος δοξάζειν τοὺς αὐτοῦ δοξάζοντας καὶ βοῶντας ἀπαύστως Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν Θεοῦ.

Αδιόδευτε Πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη, Θεοτόκε Παρθένε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, προσάγαγε τῷ σφ' Ἰϋφ καὶ Θεῷ, ἵνα σωσῇ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτ. ἡ. γ'. Θεῖας πίστεως.

Λίθος τίμιος τῆς Ἐκκλησίας, φυλαττόμενος ἐν τοῖς ταμίαις· τοῖς οὐρανίοις γέγονας, Ἀγίε, τοὺς προσκυνούντας τοὺς λίθους διήλεγξας, καὶ μαρτυρίου ποτήριον ἐπίες· μάρτυς ἐνδοξε Αἰμιλιανὲ γενναίωτατε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευς, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθεῖσα ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος Πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, ὡς φιλόνητος.

Ἀπόλυσις. Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Α'. Στιχολογίαν. Καθίσματα. Ἦχ. πλ. α'.

Τὸν προστάτην τὸν μέγαν ἀνευφημήσωμεν, τῶν Μαρτύρων τὸ σκεῦος τὸ τιμώτατον, χαῖρε Ἁγίων καλλονὴ ἀπαστράπτουσα, ἀντιλήπτωρ τῶν πιστῶν, ἀπάντων τε τῶν δικαίων, τῶν προστρέχόντων ἐν πίστει ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ σου, Αἰμιλιανὲ ἀξιόγαστε.

Δόξα. τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος. Χαῖρε τείχος καὶ σκέπη τῶν προστρέχόντων εἰς σέ. Χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ Ἀπειρόγαμε ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχ. Ἦχ. α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ πάντων βασιλεῖ, ἐθυσίας μάρτυς, θυσίαν καθαρὰν, προσενήνοχας μάκαρ, σαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου πυρὸς καμίνου οὐκ ἔπηξας· ὅθεν σήμερον τὴν παναγίαν σου μνήμην ἑορτάζοντες ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν εὐχαῖς σου λαμβάνομεν.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας ἀμαρτωλῶν σωτηρία· καὶ βοήθεια καὶ κραταῖα προστασία καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὸν πολυέλαιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν πανόχοις ἄσμασιν, ἡμᾶς ὑμνοῦντας, καὶ πρὸς σέ ὀρβρίζοντας μετ' εὐλαβείας ἱερᾶς, σκέπε καὶ φρούρει πρεσβεΐαις σου, Αἰμιλιανέ, Μάρτυς παναοίδιμε.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σαῖς ἀγρόπνοις Δέσποινα Παρθενομήτητορ, ἱεσείαις φύλαττε τοὺς σὲ ὑμνοῦντας εὐλαβῶς καὶ εὐφημοῦντας τὴν ἀθλήσιν, Αἰμιλιανοῦ τοῦ γενναίου μάρτυρος.

Ἐκ νεότητός μου. Τὸ προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὥσει κέδρος ἐν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὸ πᾶσα πνοή. Καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Ἐἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Ἴδού ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς, ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι, ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι, ὡς αἱ περιστεραὶ. Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, παραδύσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς. Καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. Ὅταν δὲ παραδιδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσετε πῶς ἢ τί λαλήσετε. Δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ᾠρᾷ, τί λαλήσετε. Οὐκ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Πατρὸς ὑμῶν, τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν. Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. Καὶ ἔσεσθαι μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὕτως σωθήσεται.

Ὁ 50ὸς ψαλμός. Δόξα ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Τὸ Ἰδιόμελον Ἦχος β'.

Μὴ μὲ χειμοζόμενον ἐν ἀπορίαις παντοδαπαῖς, καὶ κατατρυχόμενον, ἐν ἀλγειναῖς ταῖς ὁδύναϊς, ψυχῆς τε καὶ σώματος, οὐ στερήσεις

Ἄγιε ἐπισκέψεως· ἀλλ' οἰκτεῖται με τὸν δειλοῖον, δέξαι τὴν δέησιν, ἣν ἀπὸ καρδίας προσφέρω σοι Θεός· γὰρ σὲ παράκλησιν, καὶ παραμυθίαν πιστοῖς δέδωκεν, ἔθεν εὐχαρίστως κραυγάζω σοι θεράπων τοῦ Χριστοῦ, μὴ μοῦ παρίδῃς τὴν δέησιν τὸ συμφέρον ποιήσον.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Τὸ : ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ῥδὴ α'. Ἦχος α'.

Θαλάσσης τὸ Ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε.

Τὰ θεία καὶ ὑπερένδοξά σου θαύματα, προθυμουμένῳ νῦν, ἀνευφημῆσαι πάναγνε πιστῶς, τὴν σὴν χάριν μου βράβευσον, καὶ τὴν ψυχὴν μου φαίδρυνον, τῇ φωταυγίᾳ σου, Πανάχραντε.

Τὸν Θεοῦ Λόγον ὑπερφύως ἐκύησας, ἡμᾶς θεώσαντα, τῇ ὑπὲρ νοῦν ἐνώσει ἀληθῶς, Θεοτόκε Πανύμνητε, ὃν ἐκτενῶς ἔχετευε, φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἰσχύν τε, καὶ ἀσφαλείας δύναμιν, τὴν σὴν Πανάχραντε, εἰκόνα θείαν ὄντως εὐσεβῶς νῦν πλουτοῦσα ἡ πόλις τὴν χάριν ἀδιάσπαστον ἔχει, διὸ καὶ καυχᾶται ἐν σοί.

Τῆς πάλαι κιθωτοῦ, ὡς ἀληθῶς. ὑπερτίμος, ὁ σὸς Ναός, Παρθενομήτητωρ, ὡφθη τοῖς ἐν γῇ, οὐ τὰ σύμβολα φέρων νῦν, ἀλλὰ διαγνωρίζων πιστῶς, τῆς ἀληθείας τὰ γνωρίσματα.

Κανὼν Ἀγίου Αἰμιλιανοῦ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἀνέσωμεν σήμερον, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἡμῶν, καὶ τούτου τὸν Μάρτυρα, ἀνευφημήσωμεν, ἐναθλήσαντα νομίμως, καὶ τῆς νίκης τὸ στέφος ἀράμενον, σθένει τοῦ Πνεύματος.

Ἰσχὺν ἐνδυσάμενος, τοῦ τὴν ἡμῶν ἀγαθότητι, ἀσθένειαν ἐνδοξε, Μάρτυς φορέσαντος, ἀπεγύμνωσας εἰδῶλων ἀσθενείας, τὸ μάταιον φρύαγμα, θεομακάριστε.

Δόξα.

Μονάδα Θεότητος, ἐνιζομένην ταυτότητι, αἰδῶμε φύσεως, χαίρων ἐκήρυξας καὶ πολύθεον, διέλυσας ἀπάτην, ἀθλήσας στερότατα, ἀξιοθαύμαστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥδὴ α'.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις, καὶ φωτισμὸς τῆς καρδίας μου, ὑπάρχει Πανάμωμε, Χριστὸς ὁ Κύριος· ὃν ἐκύησας, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, μιᾷ ὑποστάσει δέ, κατανοούμενον.

Καταβασία.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἔρεῦξομαι τῇ βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθῆσμαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Ῥδὴ γ'.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ὑπεραγία Θεοτόκε.

Εὐφρίσεν ἐν σοί ὁ κατοικῶν τοὺς Οὐρανοὺς, Ἀχραντε, ὃν ἐκτενῶς αἰτησαι, σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Ρυόμενον τοὺς βροτοὺς, παρακοῆς τοῦ χαλεποῦ πτώματος, τὸν τοῦ παντὸς αἴτιον, Ἀχραντε σαρκὶ ἀπεκύησας.

Ἰάματα τοῖς πιστοῖς, ἡ χαριτόδωτος ἡμῖν σήμερον, τῆς ὑπερτίμου Ἰᾶγης Εἰκῶν ἀναδρύει ἐν χάριτι.

Ὡνὸν ἀρρήτως δροσίξει τοῖς θαύμασι.

Ῥδὴ γ'.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Λύχνος τοῖς ποσὶ μου ἐγεννήθη, καὶ φῶς τοῖς ταῖς τρίβοις ἀληθῶς, ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, δι' οὗ καθυπεσκέλισας, παρανομούντων βήματα, μαρτυρικῶς κλειζόμενος.

Ἰθύνας νοός σου τὰς πορείας, πρὸς Θείου βελήματος, σοφέ, λιμένα γαληνότατον, πολυθείας θάλασσαν, κυματουμένην πνεύματι, τῆς πονηρίας διέφυγες.

Δόξα.

Ἀἰμιλιανὸς τοὺς θεοὺς ἄθλους, τὴν πίστιν καὶ μέχρι τελευτῆς, ἀνδρείαν κατεπλάγησαν, Δυνάμεις αἱ οὐράνιαι, ὅπως σαρκὶ τὸν ἄσαρκον, ταπεινωθεὶς καταβέβληκε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νόμους τοὺς τῆς φύσεως λαθοῦσα, ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν τοκετῷ, Παρθένος μετὰ γέννησιν, Παρθενότητῳ ἔμεινας· τὸν Πλαστοῦργόν γὰρ ἄχραντε, ἀπάσης κτίσεως τέτοκας.

Καταβασία.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ἡ ζωσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θιάσον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Αἵτησις.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Πυρπολούμενος, τῷ Θεῷ ζήλῳ, πῦρ ἐμόδουλον, οὐκ ἐπτοήθης, ἀλλὰ ὑπελθὼν ἀποτήναι θελήματι, τὴν ἀναφθεῖσαν πυρὰν ὀλοκαύτωσαι, καὶ τῷ Δεσπότη ὡς θυμὰ προσήνεξαι. Μάρτυς ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευσέω δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος, ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον φυλάξας σε, ὡς πρὸς τοῦ τόκου Μητέρα πανάμωμον, μόνος Κύριος· αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευσέω σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ῥδὴ δ'.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Η πανάμωμος καὶ μόνῃ ἀγιωτέρα, τῶν οὐρανίων νοῶν ἐνδειχθεῖσα, Παρθένη, ῥύσαι ταῖς πρεσβείαις σου πάσης περιστάσεως, τοὺς προσκυνοῦντάς τὴν σεπτὴν σου μορφήν.

Φωτοφόρον σε λυχνίαν φωτὸς τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐν γαστρὶ βαστάσασαν, γινώσκωμεν Κόρη, ὅθεν δυσωποῦμέν σε, φωτὶ σου καταύγασον, πάντων τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Απὸ γῆς ἡμᾶς ἀνέλκει, Θεογεννητορ, πρὸς οὐρανὸν ἡ θεία Εἰκὼν σου τῷ πόθῳ, ταύτης ἀναφθέντες θερμῶς. Διὸ σε δοξάζομεν, ὡς αἰτίαν δόξης τῆς κρείττονος.

Ιδοὺ Εἰκὼν πανσέδατος, δεῦτε πάντες, εἰλικρινεῖ καρδίᾳ προσπέσωμεν ταύτῃ, τὴν τοῦ πρωτοτύπου αὐτῆς χάριν, ἐξαιτούμενοι, ἢν περ καὶ ἐτοίμως δοξάζομεν.

Ῥδὴ δ'.

Ὁ Καθήμενος ἐν δόξῃ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο Θεοῦ σου θεῖος ἔρως, παραδόξως ἀνέφλεξε· ὅθεν τῶν μαστίγων, τὸ πικρὸν καὶ πυρὰν ἐγκαρτερήσεως, καὶ τοὺς Θεοὺς τῶν ἀθέων ἐνεπύρισας, καὶ ψυχὰς παμμάκαρ, τῶν πιστῶν κατεδρόσισας.

Υπερείδες τὰ παρόντα, διὰ μόνᾳ τὰ μένοντα, καὶ τῷ θεῷ πόθῳ, ὄλγην τὴν ψυχὴν σου προσέδρασας· τῆς ἀσεβείας τὸ κράτος ὅθεν ἔλυσας, ἀθλοφόρε Αἰμιλιανὲ ἀξιόλαστο.

Δόξα πατρί.

Μίαν φύσιν μίαν δόξαν, τρισηλίου θεότητος εὐσεβῶς δοξάζων· Αἰμιλιανὲ πρὸς τὸ στάδιον, ὡς στρατιώτης γενναῖος εἰσελήλυθας, καὶ τὸν δράκοντα, τὸν ἰσχυρὸν κατηδάφισας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αγίασματός σε τόπον τοῦ ἡμᾶς ἀγιάσαντος, Παναγία Κόρη, μόνῃν εὐρεθείσαν δοξάζομεν· δι' οὗ οἱ γῆν κατοικοῦντες οὐρανώθημεν, καὶ ζωῆς ἀληθινῆς ἠξιώθημεν.

Καταβασία.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν βουλήν, τὴν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου ὁ Προφήτης Ἀβδακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ῥδὴ ε'.

Σὺ Κύριέ μου φῶς. Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ θεῖον ἀληθῶς, περιτείχισμα Δέσποινα, δεδωρήσται τῇ σῇ πόλει, τὴν σεπτὴν σου Εἰκόνα, καὶ ἄσειστον ἐδραῖωμα.

Σὺ Ἄχραντε Ἀγνή, ὑπερήλυσας ἅπαντα, τῶν οὐρανίων τὰ πλήθη, τῷ πανσέπτῳ σου τόκῳ. Διὸ σε μεγαλύνωμεν.

Τοῦ Πνεύματος τερπνός, εὐωδία ἐκπέμπων σός, παράδεισος ὥσπερ Κόρη, ὁ Νὰς ὁ κατέχων τὴν σὴν Εἰκόνα δέδεικται.

Θησαύρισμα Ἀγνή, ὡς πολῦτιμον ἔχουσα, ἡ πόλις σου Θεοτόκε, τὴν σεπτὴν σου Εἰκόνα, τὴν χάριν ἐκπορίζεται.

Ῥδὴ ε'.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Ρανίσι κατέσβησας, τῶν ἱερῶν αἱμάτων σου, Αἰμιλιανὲ πῦρ ἀθείας·
 ἔθεν θαυμάτων πηγὴν ἀνέδλυσας, λίμνας ἀναστέλλουσιν πα-
 θῶν, νόσους κατακλύζουσιν, καὶ βυθίζουσιν δαίμονας.

Ταθέντα σε τύπτεσθαι, ὁ δυσσεβὴς προσέταττεν· ἔθεν σπαρattό-
 μενος τὴν σάρκα, καὶ ταῖς αἰκίαις τραυματιζόμενος, τοῦ τραυ-
 ματισθέντος ἐν Σταυρῷ, πάθος ἐξεκόνισας, Ἀθλητὰ τὸ μακάριον.

Δόξα πατρί.

Υπάρχων ἀνάπλεως, τῶν δωρεῶν τοῦ Πνεύματος, νόσους ἀνιά-
 τους θεραπεύεις· ἀρρωστημάτων παύεις τὸν καύσωνα· πνεύματα
 διώκεις πονηρὰ πᾶσι τοῖς ἐν θλίψεσι, βοηθεῖς ἀξιάγαστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ρομφαίᾳ τρωθέντα με, τῆς ἁμαρτίας ἱασαί, τῇ δραστηκωτάτῃ
 σου φαρμάκῳ, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν κηύσασα, λόγχῃ τὸν
 τρωθέντα δι' ἐμέ, Ἀχραντε καὶ τρώσαντα τὴν καρδίαν τοῦ ὄφους.

Καταβασία.

Εξέστη τὰ σύμπαντα ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου, Σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε
 Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας
 ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ῥδὴ στ'.

Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Στόματι, λογισμῷ καὶ καρδίᾳ Παντάνασσα, σὲ Θεοτόκε ὑμνοῦ-
 μεν, καὶ δοξάζομεν πόθῳ, σὴν προστάξιαν, ὅτι πάντας εὐφρο-
 σύνης εἰκόνι σου ἐπλάσας.

Τάξεις σε, ἀσωμάτων Ἀγγέλων γεραίρουσι, καὶ τῶν Ἁγίων χο-
 ρεῖται, καὶ ἡμεῖς σὺν τούτοις νῦν συνελθόντες, μετὰ πόθου, χα-
 ριστήρια ἄσματα μέλομεν.

Χαίροντες, τῆς Ἀγνῆς τὰ θαυμάσια ἄτωμεν, ὅτι τὴν θεῖαν
 εἰκόνα, ὅπ' ἐλαίαν πάλαι καλυπτομένην, θαυμασιῶς, ὥς θη-
 σαύρισμα ἡμῖν διαπέφηνε.

Ισχύν σε, οἱ πιστοὶ κεκτημένοι καὶ καύχημα, καὶ ἱατρειὸν Παρ-
 θένε, νοσημάτων πάντων νῦν ἐκλυτροῦται, καὶ παντοίους πειρα-
 σμούς καὶ κινδύνους ἐκκρούονται.

Ῥδὴ ι'.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Ολβίος καὶ πλήρης θείας δόξης, τῷ μαρτυρίῳ, μάκαρ, ἐχηρήματι-
 σας καὶ μετ' Ἀγγέλων, τοὺς οὐρανοὺς, κατοικεῖς δεόμενος,
 τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σώματος θνητοῦ σὺ οὐκ ἐφείσω· ἀθανασίαν ἔθεν, διαμένουσιν
 κατεκληρώσω, θανατωθεῖς, διὰ πόθον ἐνδοξε, τοῦ τὰ πάθη
 θανατώσαντος.

Δόξα πατρί.

Μύρον ἀναβλύζει οἷα ρεῖθρον, ἢ τῶν λειψάνων σου θήκη, σοῦ
 πανόλβιε γενναῖε μάρτυς· καὶ καταργεῖ, τὰ δυσώδη πάντοτε,
 τῶν ἀνθρώπων ἀρρωστήματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐα μὲν ἐτρύγησε τοῦ ξύλου, καρπὸν θανατηφόρον· σὺ δὲ Πάνα-
 γγενη ζῶης τὸ ξύλον, καρπογονεῖς, οὐ ἢ γεθεῖς ἅπαντας τοὺς
 θανόντας ἀνεζώωσεν.

Καταβασία.

Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελούντες εορτὴν οἱ θεόφρονες
 τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς
 τεχθέντα Θεὸν δοξάζωμεν.

Αἰτήσις παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Τὸ Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τῷ ἀθλοφόρῳ οἱ πιστοὶ τὰ ὑμνητήρια, Αἰμιλιανῷ δεῦτε συμφῶ-
 νως ἀναμέλψωμεν, ἀπαστράπτει γὰρ τοῖς θαύμασιν ἐν τῷ κόσμῳ,
 ἀπελαύνων τῶν εἰδώλων τὴν σκοτόμαιναν, καὶ παρέχεις τοῖς πιστοῖς
 τὴν χάριν ἄφθονον, τοῖς κραυγάζουσι. Χαίροις μάρτυς πολυάθλε.

Ὁ οἶκος

Οδεσπόζων τοῦ σύμπαντος Κύριος, ὁ χαρίσμασι ποικίλοις τοὺς
 Ἁγίους αὐτοῦ κατακοσμήσας προειδὼς τὴν πρὸς αὐτὸν καὶ
 τοὺς ἀδελφοὺς ἀγαπητικὴν διάθεσιν, οὐ μόνον τοῦ μαρτυρίου ἡξίω-

σεν, ἀλλὰ καὶ τὴν χάριν τῶν ἱαμάτων ἐδωρήσατο· πολλοὶ γὰρ βωδοί, ἄλλοι, λαλεῖν σοι πρεσβεῖα ἤξιωσαν τῷ Ναῦ σου προστρέχοντες, καὶ ἄλλας ἰάσεις παρέχεις τοῖς πιστοῖς προσιοῦσί σε, Αἰμιλιανὲ μάρτυς πολυαθλε.

Τῇ ΙΗ' τοῦ μηνὸς Ἰουλίου. Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Αἰμιλιανοῦ τοῦ θαυματουργοῦ καὶ ἱαματικοῦ.

Αἰμιλιανὸς εἰς πυρὰν βεβλημένος. Χριστοῦ παραστάς τέρεται σὺν Ἀγγέλοις. Ὁγδοάτη δεκάτη φλογὶ Αἰμιλιανὸς ἐβλήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν Ἁγίων μαρτύρων Παύλου, Θεῆς καὶ Οὐαλεντίνης, Ὑακίνθου, Μαρκέλλου, Δασίου, Μύρωνος, Παμβώ, Ὁσίου, Στεφάνου ἀρχ. Κωνσταντινουπόλεως, Ἰωάννου Μητροπολίτου Χαλκηδόνος, Ἰωάννου τοῦ ἐν Κιέβφ σπηλαίου Ρώσσου. Τὰ ἐγκαί-νια τοῦ Ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Καλλιστράτου. Ταῖς τῆς Θεοτόκου, τοῦ Ἁγίου Αἰμιλιανοῦ, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ῥδὴ Ζ'.

Ἐν τῇ καμίνῳ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Αγιωτέραν, τῶν Χερουβὶμ σὲ ἀπειργάσατο, χρόνῳ γεννηθεὶς ὁ ἄχρονος τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς Λόγος συναΐδιος. Εὐλογημένη γούν ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις πανάμωμε.

Πεποικιμένη τῇ θεῇ δόξῃ ὤφθης Δέσποινα, μόνη ἐν γαστρὶ βαστάσασα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ θαυμάτων ὄντως πέλαγος, εὐλογημένη σύ, τῶν προσφύγων τῶν σὼν ἀναδέδειξαι.

Υπερβλύζουσιν οἱ τῶν θαυμάτων θεοὶ Πάναγνε, ἀληθῶς κρατη-ρὲς σου τοῖς πιστοῖς, καὶ μυρίζει τοὺς ὑμνοῦντάς σε, τοῦ Ναοῦ ἐκδύζον θεῖον εὐῶδες Ἀγνή Μύρον σου.

Δράμετε ἐνταῦθα μετ' εὐφροσύνης πλήθη τῶν εὐσεδῶν, ἴδε ἡ Ἀγνή προβάλλεται ἑαυτῆς παραδόξως τὸ ἐκτύπωμα, ὑπερ-ἄσπασζόμενοι λύτρωσιν κινδύνων αἰτήσασθε.

Ῥδὴ ζ'.

Οὐκ ἐλάτρευσαν. Ἄγιο τοῦ Θεοῦ πρέσβευε.

Αμπρυνόμενος τῇ χάριτι, μακάριε, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, τὴν τῆς καμίνου πυρὰν, ὑπῆλθες καὶ ἔψαλλες, Μάρτυς θεόπνευστε· Ὑπερύμνητε ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Πυρακτούμενος τῷ ἔρωτι, μακάριε, τοῦ ἑραστοῦ σου Χριστοῦ, τὸ πῦρ οὐκ ἐπιτηξας· ἐν ᾧ ὀρσισζόμενος, Πνεύματι ἔψαλλες· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Δόξα πατρί.

Ωραιότητι, τῶν ἄθλων ἐξωμοίασαι, τοῖς Ἀχράντοις σοφέ, ἀρκετὰ τῷ Χριστῷ, μεθ' ὧν παριστάμενος μέλπεις γηθόμενος. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Κυριώνυμε Θεόνυμφε τὸ χαῖρέ σοι, πίστει κραυγάζομεν· καὶ γὰρ ἐκύησας, χαρὰν ἀνεκλάλητον, Χριστὸν τὸν Κύριον, ὦν καὶ κραυγάζομεν, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Καταβασία.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντα ἔχαιρον ψάλλοντες, Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ῥδὴ η'.

Λυτρωτὴν τοῦ παντός. Ὑπεραγία Θεοτόκε.

Υμνωδαίς ἐνθέως τιμήσωμεν, τὴν Μητέρα Κυρίου τὴν ἄχραντον, τὴν ἐν μητρᾷσιν ἀνανδρον καὶ Παρθένοις Μητέρα, δι' ἧς ἐσώθη ἐκ θανάτου τὸ γένος τὸ βρότειον.

Ιερεῖς καὶ λαὸς εὐφημοῦσέ σε, Ἀθηναίων ἡ πόλις ἀγάλλεται, τὴν Ἰσὴν Εἰκόνα Δέσποινα, κεκτημένη ἀρρητῶς, θαυματουργοῦσαν, καὶ πιστῶς ἐγκαυχᾶται τὸ πλήρωμα.

Ωρχίσθης Ἀγνή παντευλόγητε, ὑπὲρ πᾶσαν Ἀγγέλων εὐπρέπειαν, ὁράσιον οὖν ἅπαντας τοὺς τιμῶντας σε πόθῳ, τῶν ἀρετῶν τε καλλονῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν φαίδρυνον.

Τῷ Υἱῷ σε Παρθένε παρίστασαι, οὗ τὸ κράτος τὰ σύμπαντα τρέμουσι. Τοῦτον οὖν καθικέτευε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης ἐκλυτρωθῆναι, τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντας Εἰκόνα σὴν.

Ῥδὴ η'. Τοῦ Ἁγίου Παίδας εὐαγεῖς.

Ἄγιο τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λύσας τὰ σεβάσματα τῆς πλάνης, δεσμοῖς ἀντὶ σοῦ τὸν κατε-χόμενον, πάνσοφε ἀπέλυσας, καὶ πρὸς τὸ μαρτύριον, αὐτοθε-λῶς ἐχώρησας, βῶν πανεύφημε. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Εν ὁρέθῳ ἰδοὺ τοῖς μὴ ζητοῦσι, μὴ ἐπερωτῶσιν ἐπεφάνη δὲ ἔκρα-ζες αἰδοίμε· σύνετε παράνομοι· ὥς γὰρ ἀρνίον ἄκακον, τεθῆναι ἔσπευσας. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα πατρί.

Ο μέγας ἡμᾶς πρὸς εὐωχίαν, Αἰμιλιανὸς συνεκαλέσατο, προθεῖς, ὡς ἐδέσματα τούτου τὰ παλαιόματα· πνευματικῶς τρυφήσωμεν, πιστοὶ καὶ μέλψωμεν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σταγόνα μοι ὁμῆρισον ἐλέους, πηγὴν τοῦ ἐλέους ἡ κυήσασα, καὶ τῆς ἁμαρτίας μου, ξήρανον ὁμῆρήματα, καὶ τῆς ψυχῆς μου πρᾶϊνον ἄγρια κύματα, Παρθένε Θεοτόκε Μαρία· ἵνα σὲ δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο· τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'.

Λίθος ἀχειροτόμητος. Ὑπεραγία Θεοτόκε.

Βέλεσι δεινῶν πληρωθέντας Παρθένη, πάντας ἡλευθέρωσας θεῖα, καὶ δραστηκὴ σου Δέσποινα ἐνεργεῖα, Εἰκόνι τῇ ἁγίᾳ σου θλίψεις ἡμῶν διασκεδάσασα.

Εχει σὴν Ἀγίαν Εἰκόνα θεογεννήτορ ἡ σὴ πόλις στήριγμα καὶ καύχημα ὄντως ἐπὶ αἰτία γίνεται πρὸς ὕψωσιν, τείχος αὐτῆς πρὸς δύναμιν, ὄντως παναμώμητε Δέσποινα.

Ναὸν ἐκμιμούμενον πᾶσαν τῶν οὐρανῶν τὴν εὐκοσμίαν, σήμερον πιστοὶ τῆς Παρθένου καταλειφότες ταύτην δοξάσωμεν, τὴν τοῦτον χαριτώσασαν αὐθις τῶν θαυμάτων τῇ χάριτι.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε Κόρη, ἐκ φωτοφόρου σου νηδύος, ὁ Δημιουργὸς τοῦ ἡλίου, καὶ τῶν ἀστέρων καὶ πάσης κτίσεως, ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε φωταγωγήσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε

ᾠδὴ θ'.

Τοῦ Ἁγίου. Εὐᾶ μὲν τὸ τῆς παρακοῆς. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ.

Ιδεῖν ἐφίμενος τὴν ἄρρητον Θεοῦ εὐφροσύνην καὶ τερπνότητα, πάντων τερπνῶν τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἡδέως κατεφρόνησας, ἐνδοξε, καὶ χαίρων τὸ μαρτύριον ἡγνύσας· ὅθεν σὲ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ως θύμα ὀπτόμενος πυρί, Πανεύφημε, τοῦ τυθέντος ὡσπερ πρόβατον, θεῖα τραπέζῃ προσηνέχθης, ὁσμῇ πνευματικῇ συντηρούμενος, καὶ δόξης ἀληθοῦς ἀξιούμενος· ὅθεν σὲ πάντες μακαρίζομεν.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν ἐξέλαμψεν. Ἀθλοφόρε ὑπὲρ ἡλίου, πᾶσαν εὐφραίνουσα καρδίαν, πιστῶν τὰς διανοίας φωτίζουσα, καὶ σκότος νοσημάτων διώκουσα· ἦν ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Δόξα πατρί.

Ητῶν πρωτοτόκων ἐκλεκτὴ ὁμήγουρις, συμπολίτην σε ἐκτίσας· Μάρτυρες πάντες οὖν αὐτοῖς σε, χορεύοντα ὄρωντες ἀγαλλόνται· μεθ' ὧν τῶν μεμνημένων σου μέμνησο, Μεγαλομάρτυς μεγαλύνουμε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον τῷ σὺ Πανύμνητε, τὸν ἐν σκότει πορευόμενον· δίδου μοι χεῖρα βοηθείας· τὰ νέφη τῆς ψυχῆς ἀπέλασον· παθῶν μου τὸ κλυδώνιον κόπασον, ἀπεγνωσμένων καταφύγιον.

Καταβασία.

Απας γεγενῆς, σκιρτήτω τῷ Πνεύματι, λαμπαδοχοούμενος, πανηγυρίζτω δέ, ἄβλων νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν πανηγυρίν τῆς Θεομήτορος καὶ βοάτω· χαίροις Παιμμάκαριστε, Θεοτόκε Ἀγνή ἀειπάρθενε,

(Μηνιαῖον Βενετίας 1852. Ἀκολουθία τῆς Θεοτόκου Ἀλεξάνδρεια 1876 Γ. Βουτέρης ἱερεὺς.

Ἐξαποστειλάριον.

Φῶς ἀναλοῖωτον Λόγε.

Φῶς νοητὸν ἐν καρδίᾳ, σὺ κατηυγάσθης, θεόφρον, φῶς τὸ ἐκείθεν ἐκπέμπον, τοῖς λιτανεύουσι πιστῶς, τῷ ἱερῷ σου τεμένει φροῦρει καὶ σκέπε παμμάκαρ.

Θεοτοκίον.

Τὸ σὸν πολίτευμα, Λόγε, κραταίωσον ἐν πολέμοις, τοῖς Ὁρθόδοξοις τὸ νίκας, κατὰ βαρβάρων παρέχον, τῆς Θεοτόκου προστασίαν.

Πᾶσα πνοή.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἤχος πλ. δ'. Τί ἡμᾶς καλέσωμεν.

Οφθης διαυγεία τοῦ Πνεύματος, ὥσπερ λίθος διαυγής, τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, ἐναθλήσας καρτερῶς, ὑπὲρ τῆς πίστεως ἡμῶν. Καὶ τρέψας τῶν ἀθέων τὴν παράταξιν καὶ νίκην κατ' αὐτῶν μάρτυς ἀράμενος· διὸ σὲ πιστεῖ δοξάζωμεν, ὡς στρατιώτην ἀήττητον, Αἰμιλιανὲ ἐνδοξε, ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δις

Θύματα τῆς πλάνης παρέδραμες, κυβερνώμενος Χριστοῦ τῇ ἀητ-
τήτῃ δεξιᾷ, καὶ λιμένι νοητῷ, ἐγκαθωρμίσθης ἀθλητά, γαλήνης
μὴ ληγοῦσης ἐμπορούμενος, καὶ δόξης μὴ βεούσης ἀξιούμενα.
Αἰμιλιανὲ γενναϊότατε, ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μέλεις οἰκτεῖς ἐδόξασας τὸν ἀθάνατον Θεόν, θανατωθεὶς ὑπὲρ
αὐτοῦ· ἀθανάτων ὄντων, ὅθεν συμμέτοχον σοφέ· δεικνύει.
καὶ δοξάσει σε μακάριε, σημείοις καὶ δυνάμεσιν ἐκάστοτε, καὶ γὰρ
πηγὴ ἀγιάσματος ἡ σὴ μνήμη πᾶσι πρόκειται, Αἰμιλιανὲ ἀήττητε,
ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα πατρί. Ἦχος δ'.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, τὸν θερμὸν ἡμῶν προστάτην καὶ
πρόμαχον, τοὺς γενναίους κατατροπώσαντα καὶ βαλόντα τοῦ
τυράννου τὰ ἔνδρα· Αἰμιλιανὸν τὸν ἐνδοξον μάρτυρα, τῶν ἀθλητῶν
τὸ καύχημα, τῶν μαρτύρων τὸ ἐγκαλλώπισμα, τὸν μαστιγώσεις καὶ
φλόγας καμίνου, πυρὸς ἀνδρείως ὑπομείναντα, καὶ ἄφλεκτον δια-
μείναντα, καὶ μετὰ Χριστοῦ, οὗ ἐπόθησεν ἤδη συμβασιλεύοντα καὶ
προσεβούντα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη
Θεοτόκε, ἵνα σὲ δοξάζωμεν τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη.

(Ἐγράφη ἡ παρούσα Ἀκολουθία παρ' ἐμοῦ Γ. Α. Β. Μεταμόρφωσις τοῦ
Σωτήρος Ἰουνίου 6).

Ἀντίφωνον Α'.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθήσόμεθα ἐν τῷ ταράττεσθαι τὴν γῆν.

Ὁ Θεὸς τί ὁμοιωθήσεται σοι ; μὴ σιγήσης.

Ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργεύσατο γνώμην.

Δόξα καὶ νῦν

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἶπον δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός.

Ἐξέχεον τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ.

Ὅτι ἔνεκα σοῦ θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ἐγεννήβην ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

Λίθος τίμιος τῆς Ἐκκλησίας, φυλαττόμενος ἐν τοῖς ταμείοις.

Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.

Εἵσοδος.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς,
Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ψά-
λοντάς σοι Ἀλληλούια.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον.

Ἀπόστολος σελ. 194.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στιχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Τιμόθεον Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τέκνον Τιμόθεε, πρεσβύτερον μὴ ἐπιπλήξης, ἀλλὰ παρακάλει, ὡς πατέρα· νεωτέρους ὡς ἀδελφούς· πρεσβυτέρας ὡς μητέρας· νεωτέρας ὡς ἀδελφάς, ἐν ἀσπὶ ἀγνοίᾳ. Χήρας τίμα, τὰς ὄντως χήρας. Εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἢ ἔγγονα ἔχει μανθανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν, καὶ ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις· τοῦτο γὰρ ἔστι καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη ἤλπιεν ἐπὶ τὸν Θεόν, καὶ προσμένει ταῖς δεήσεσι καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας. Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τέθνηκε. Καὶ ταῦτα παράγγελλε, ἵνα ἀνεπλήρητοι ᾖσιν. Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων καὶ μάλιστα τῶν οἰκείων οὐ προνοεῖ, τὴν πίστιν ἥρηται, καὶ ἔστιν ἀπίστου χειρὼν. Χήρα καταλεγέτω μὴ ἔλαττον ἑτῶν ἐξήκοντα, γεγονυία ἐνὸς ἀνδρὸς γυνή, ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη, εἰ ἔτεκνοτρόφησεν, εἰ καὶ ἐξενοδόχησεν, εἰ ἁγίων πόδας ἔνιψεν, εἰ θλιβομένους ἐπήρηκεσεν, ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησεν.

Ἀλληλουῖα.

Ἦχος δ'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στιχ. Πεφτυεμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. Τῇ Δευτέρᾳ 12 117.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῆς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Βλέπετε ὑμεῖς ἑαυτοὺς. Παραδώσουσι γὰρ ἡμᾶς εἰς συνέδρια καὶ συναγωγάς, δαρήσεσθε καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἑμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς· καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι τὸ Εὐαγγέλιον, Ὅταν δὲ ἀγάωσιν ὑμᾶς παραδιδόντες, μὴ προμεριμνᾶτε, τί λαλήσητε, μηδὲ μελετᾶτε· ἀλλ' ὃ ἐὰν δοθῇ ἡμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τοῦτο λαλεῖτε· οὐ γὰρ ὑμεῖς ἔστέ οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

Τὸ Χερουβικόν, καὶ τὸ Μεγαλνάριον.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, τὸν θερμὸν πρεσβύτερον, Δοροστόλου τὸν βοηθόν, Αἰμιλιανὸν τὸν θεῖον, ὑπέρμαχον φωστῆρα, πρεσβύων τῷ Κυρίῳ· τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

ΟΜΙΛΙΑ

ΠΑΡΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΟΥΤΕΡΗ *ιερέως*
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΝ**Ἐγκωμιαζόμενον δικαίου εὐφρανθήτωσαν λαοί.**

Ὁ θεὸς ζῆλος, καὶ ἡ πρὸς τὸν Ἅγιον ἀγάπη, μὲ παρακινεῖ νὰ ἐγκωμιάσω, ὅσον εἶναι τὸ δυνατὸν πρὸς τὸ εὐσεβὲς ἐκκλησίασμα, τὰ ἐνδοξα παλαίσματα καὶ τὸν μαρτυρικὸν θάνατον, τοῦ παρ' ἡμῶν ἑορταζομένου μεγαλομάρτυρος Αἰμιλιανοῦ.

Ἐχων ἐν τῇ καρδίᾳ του τὸν θεϊκὸν ζῆλον, ἔτρεχεν ὡς διψῶσα ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, νὰ λάβῃ τὸν μαρτυρικὸν θάνατον, ἵνα δοξασθῇ, εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς ὡς μάρτυς εἰς τὸν χορὸν τῶν Μαρτύρων, ὡς Ἅγιος εἰς τὸν χορὸν τῶν Ἀθλοφόρων, διότι τὸ μαρτύριον εἰς τοὺς Ἅγίους εἶναι δεύτερον Βάπτισμα, διότι ἐβαπτίσθησαν μὲ τὰ ἁγία τῶν αἵματα, καὶ ἐστεφανώθησαν τὸν Οὐράνιον στέφανον τοῦ ἀθανάτου ἡμῶν Πατρός.

Καὶ ἡμεῖς σήμερον μιμούμενοι τὴν Ἀγίαν τῶν μνήμην πανηγυρίζομεν τοὺς Ἅγίους, ὡς μεσίτας, ὡς προστάτας, ὡς εὐεργέτας, ὡς ὑπερασπιστάς, ἵνα παρακαλέσουν δι' ἡμᾶς εἰς τὸν Πανυπερτέλειον Θεόν, τιμώντες καὶ δοξάζοντες αὐτόν.

Χαρὰ ἐν Οὐρανῷ ὑπὸ τῶν Ἀρχαγγελικῶν Δυνάμεων, δόξα καὶ τιμὴ καὶ προσκύνησις ἐν τῇ γῇ, ὑπὸ τῶν τιμώντων καὶ πανηγυριζόντων τὴν μνήμην τῶν Ἀγίων αὐτοῦ.

Ὁ μαρτυρικὸς θάνατος τῶν Ἀγίων, ἐστόλισε τὴν Ἀγίαν ἡμῶν ἐκκλησίαν. Εἰς τὴν μνήμην τῶν εὐρίσκουν οἱ τεθλιμμένοι ἀνακούφισιν, παρακαλοῦντες μετ' εὐλαβείας οἱ πιστοὶ λαμβάνουν τὴν ἴασιν,

καθὼς καὶ ὁ σήμερον ἐπαινούμενος καὶ δοξαζόμενος Ἅγιός μας Αἰμιλιανός, ἐπλουτίσθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου μὲ πολλὰ χαρίσματα, ἐξόχως οἱ κωφοὶ καὶ οἱ μογιλαλάοι, ὅταν τὸν ἐπικαλεσθοῦν, μὲ πίστιν καὶ ἀγάπην, λαμβάνουσι τὴν θεραπείαν τῶν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας ἡξιώθημεν νὰ ἴδωμεν θαύματα τοῦ Ἁγίου.

Ἡ πίστις εἰς πάντα ἄνθρωπον εἶναι ἡ ἐνεργοῦσα τὴν θεραπείαν, καὶ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, αἱ σοβαραὶ καὶ ἀνιάτρευται ἀσθένειαι τῶν ἀνθρώπων, εἶναι ἐκεῖναι ὅπου θεραπεύουν οἱ Ἅγιοί μας, πρὸς παραδειγματισμὸν τῆς ἀνθρωπότητος, διὰ νὰ αἰσθάνωνται, ὅτι οἱ Ἅγιοι ἔχουν τὴν μεγάλην δύναμιν τοῦ Θεοῦ νὰ θεραπεύουν τὸ χαλαρωμένον σαρκίον μας.

Λοιπὸν ἂς ἐπικαλεσθῶμεν πάντες γονυκλιτῶς τὸν καλὸν μας ἱατρὸν ὅπου μᾶς θεραπεύει ἄνευ ἀμοιβῆς, μόνον μὲ ἓνα φάρμακον ἦτοι τὴν ἀληθινὴν ἐξομολόγησιν, ὅπου τὸν ἔχομεν ἔμπροσθέν μας, ὁποῖαν ὥραν τὸν ζητήσωμεν τὸν εὐρίσκομεν προθυμότατον, πρὶν νὰ ἔλθῃ ἐκεῖνῃ ἡ φοβερά ἡμέρα καὶ καταδικαθῶμεν αἰωνίως, εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα.

Ὁ σήμερον ἐνδοξότατος Ἅγιος Αἰμιλιανὸς μᾶς ἐχάραξε δρόμον, καὶ διὰ νὰ θεραπευθῶμεν πνευματικῶς, καθότι ἔχων νεαγὴν ἡλικίαν, καὶ μεγάλην δόξαν καὶ τιμὴν τὴν ἐγκατέλειψε καὶ ἠκολούθησε τὸν Χριστόν, διότι ὁ θεϊκὸς ζῆλος ἐνίκησε τὴν ματαίαν δόξαν. βλέπων νὰ προσκυνοῦν οἱ ἀσεβεῖς τὰ εἰδωλα, νὰ ἀφήνουν τὴν ἀληθινὴν θρησκείαν. Ἄναψε φλόγα μέσα εἰς τὴν καρδίαν του, καὶ μίαν ἡμέραν λαβὼν ἓνα σφυρίον εἰς τὰς χεῖράς του, εἰσῆλθεν εἰς τὸν εἰδωλολατρικὸν τοῦ ναόν, καὶ ἔκαμε τὰ ἀγάλματά του εἰς λεπτὰ τεμάχια. Ὅταν εἶδον τοῦτο οἱ ἀσεβεῖς ἔκλαιον τὴν συμφορὰν τῶν, πῶς ἀπώλεσαν τοὺς θεοὺς τῶν.

Ἀπὸ τὸν θυμὸν τῶν δὲ δὲν ἤξευρον τί νὰ κάμουν, καὶ ἐβασάνισαν ἐν ἐκεῖναις ταῖς ἡμέραις πολλοὺς ἀδίκως. Μαθὼν ὁ Ἅγιος ὅτι τιμωροῦνται ἀδίκως οἱ ἀνεύθυνοι, παρουσιάσθη αὐτόκλητος ἔμπροσθεν Βασιλέων ἡγεμόνων καὶ τυράννων, θαρσάλεως ἐλέγχων αὐτοὺς ὡς πεπλανημένους λέγων. «Τὰ εἰδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, στόμα ἔχουσι καὶ οὐ καλῆσουσιν, ὅμοιοι γίνονται οἱ πιστεύοντες αὐτά. Ἐνῷ τὸν ἑαυτὸν τῶν

δὲν ἡδυνήθησαν νὰ σώσουν, ἀνόητοι εἰδωλόλατραι, πῶς θὰ δυνηθοῦν νὰ σώσουν καὶ σὰς τοὺς μωροὺς ὅπου τοὺς πιστεύευν, καὶ εἴθε πλανημένοι μὲ τοὺς ψευδονύμους θεοὺς σας.

Εὐγε καὶ ὑπὲρ εὐγε ἀθλητὰ καὶ Ἅγιε Αἰμιλιανέ, μὲ τὴν ἐλευθεροστομίαν ὅπου ἤλεγξας τοὺς ἀσεβεῖς εἰδωλόλατρας. Ὅταν ἤκουσαν ταῦτα δὲν ἤξευρον τί νὰ μεταχειρισθοῦν, ἔπесαν χαμαὶ ἀπὸ τὸν θυμὸν τους, ἀγρίευσαν ὡς ἄγριοι λέοντες, κτυπῶντες τὰς κεφαλὰς των. Διατάσσουν αὐθωρεὶ ὅλα τὰ τιμωρητικὰ ὄργανα, τὰ ρόπαλα, τὰς μαχαίρας, τὰ ὅπλα, τὴν πυράν, ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα ἔχασαν τὴν ἐκτέλεσίν των, ἡ φωτιὰ ἐσβύσθη, καὶ ἐδροσίζετο ὁ Ἅγιος, χωρὶς νὰ αἰσθανθῇ φλόγα, αἱ μάχαιραι ἔγειναν ὡς μόλυβδοι, τὰ ρόπαλα τὰ εἶχον διὰ τὸν ἑαυτὸν των, καὶ οὕτω ἡλευθερώθη ὁ Ἅγιος, ἐξελθὼν σῶος καὶ ἀκέραιος ὑμνολογῶν τὸν Θεόν.

Καὶ οὕτω κατησχύνθησαν οἱ ἀσεβεῖς, ὅπου δὲν ἡδυνήθησαν νὰ νικήσουν σῶμα γῆινον, καὶ οἱ ἄμεσον γονυκλιτῶς ἱκετεύοντες τὸν Ἅγιον. Θέλων ἐκουσίως καὶ προσευχόμενος εἰς τὸν Κύριον, παρέδωκε τὴν Ἁγίαν του ψυχὴν εἰς χεῖρας τοῦ Θεοῦ, χωρὶς νὰ τοῦ ἐγγίση ἐπάνω του χεῖρ στρατιώτου, λαβὼν τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον τὴν 18 Ἰουλίου τὸ 361 μετὰ Χριστόν, καὶ οὕτω ἐτελειώθη ὁ ἑνδοξος Ἅγιος Αἰμιλιανός.

Τὸ δὲ ἀθλητικὸν σῶμα τοῦ Ἁγίου τὸ ἡγόρασαν οἱ χριστιανοὶ καὶ τὸ ἔθαψαν ἐντίμως καὶ ἐνδόξως εἰς τόπον καλούμενον Ράββον ὅπου ὁ Βασιλεὺς Ἰουλιανὸς ἔκτισε μεγαλοπρεπῆ Ναὸν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Ἁγίου, ὡς πολυούχου τῆς πόλεως Ροδοστόλου τῆς Θράκης, γενόμενος πηγὴ θαυμάτων, θεραπεύων ἀεννάως τοὺς μετὰ πίστεως προσερχομένους καὶ ἐορτάζων ἐπισήμως τὴν σήμερον ἐορτὴν τοῦ Ἁγίου.

Αὐτὸ εἶναι ἐν συντόμῳ τὸ μαρτύριον, καὶ ὁ ἑνδοξος θάνατος τοῦ Ἁγίου Αἰμιλιανοῦ, αὐτὸν ὥς μιμηθῶμεν καὶ οἱ ἐορτάζοντες τὴν μνήμην του, νὰ συντρίψωμεν καὶ ἡμεῖς τὰ εἰδωλα τῶν ἀσεβῶν ἐθίμων, ὅπου πλεονάζουν ἐν ταῖς ἡμέραις μας, μὴ τιμῶντες τὰ ῥητὰ τοῦ Εὐαγγελίου, ζῶντες ὡς εἰδωλόλατραι μὲ κλοπὰς, ἀδικίας, μὲ φόβους καὶ αἵματοχυσίας, μὲ ἀρπαγὰς καὶ ἔτι μεγαλείτερον μὲ τὴν θεοσυγῇ βλασφημίαν. Βλασφημεῖται τὸ ὄνομα τὸ ὑψη-

λὸν καὶ Ἅγιον τοῦ Κυρίου ἄνευ συστολῆς χωρὶς λόγον, καὶ ἔπειτα λέγει πῶς εἶναι χριστιανοὶ καὶ ὅτι πιστεύουν τὸν Χριστόν.

Οἱ εἰδωλόλατραι ἐπίστευον εἰς τὰ εἰδωλα, καὶ ἐλάτρευον τὸν ἀληθινὸν Θεόν. Ὁ βλάσφημος ποῖον λατρεύει ἐκεῖνον ὅπου βλασφημεῖ, ὅπου δὲν δύναται νὰ ὑψώσῃ νὰ ἴδῃ τὰ οὐράνια ποιήματά του, βλασφημία καὶ λατρεία, νομίζω, πῶς δὲν ὁμοιάζει, ὥστε φεύγετε ἀδελφοί μου ἀπὸ τοὺς βλασφήμους μήπως μολυνθοῦν τὰ ὠτά σας, διότι ὁ βλάσφημος οὔτε εἰς τὸν Θεὸν ἀνήκει, οὔτε εἰς τὸν διάβολον, διότι ἂν καὶ εἶναι διάβολος, τὸν γνωρίζει καὶ τὸν πιστεύει ὡς ἀληθινὸν Θεόν. Ὅλαι αἱ ἁμαρτίαι ἀφεθήσονται τοῖς ἀνθρώποις, ὁ δὲ βλάσφημος οὔτε ἐν τῷ νῦν αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι ἀμνηστεύεται.

Πρεσβεῖαις τῆς Θεοτόκου, τοῦ Ἁγίου Αἰμιλιανοῦ, τοῦ Ὁσίου Μελετίου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος, Κυψέλη Ἀθῆναι 9 Ἰουνίου 1917.

Γ. Βουτέρης ἱερέυς.

ΕΥΧΑΙ ΧΡΗΣΙΜΩΤΕΡΟΙ ΤΟΙΣ ΙΕΡΕΥΣΙ

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων, ὁ παντοκράτωρ καὶ παντοδύναμος, ὁ ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων μόνῳ τῷ βούλῃ σου, ὁ τὴν ἐπαπλάσιον κάμνον, καὶ τὴν φλόγα τὴν ἐν Βαβυλῶνι εἰς δρόσον μεταβαλὼν, καὶ τοὺς ἁγίους σου τρεῖς Παῖδας σώονς διαφυλάξας, ὁ ἱατρὸς καὶ θεραπευτὴς τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἡ ἀσφάλεια τῶν εἰς Σὲ ἐλπίζοντων, Σοῦ δεόμεθα καὶ Σὲ παρακαλοῦμεν ἀπόστησον, φυγάδευσον καὶ ἀπέλασον πᾶσαν διαβολικὴν ἐνέργειαν, πᾶσαν σατανικὴν ἔφοδον καὶ πᾶσαν ἐπιβουλὴν, περιέργειάν τε πονηρὰν καὶ βλάβην, καὶ ὀφθαλμῶν βασκανίαν τῶν κακοποιῶν καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τοῦ δούλου (τάδε). Καὶ ὑπὸ ὥραιότητος ἢ ἀνδρείας ἢ εὐτυχίας, ἢ ζήλου καὶ φθόνου, ἢ βασκανείας συνέβη. Αὐτός, φιλάνθρωπε Δέσποτα, ἔκτεινον τὴν κραταιάν Σου χεῖρα καὶ τὸν βραχίονά Σου τὸν ἰσχυρὸν καὶ ὑψιστον καὶ ἐπισκοπῶν ἐπισκόπησον τὸ πλᾶσμα τοῦτο, καὶ κατὰ

πεμψον αὐτῷ Ἄγγελον εἰρηνικόν, κραταῖον ψυχῆς καὶ σώματος φύλακα, ὃς ἐπιτιμήσει καὶ ἀπελάσει ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν πονηρὰν βουλὴν, πᾶσαν φαρμακείαν, καὶ βασκανείαν τῶν φθονερῶν ἀνθρώπων· καὶ ὑπὸ Σοῦ, ὡς ἱκέτης φρουρούμενος μετ' εὐχαριστίας ψάλλει Σοι· Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι, τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. Καὶ πάλιν· Οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι Σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ· ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεὸς κραταίωμα μου, ἰσχυρὸς ἐξουσιαστής ἄρχων εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἵματος. Ναί, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, φεῖσαι τοῦ πλάσματός σου, καὶ ρῦσαι τὸν δοῦλόν σου ἀπὸ ἀπὸ πάσης βλάβης καὶ ἐπηρείας τῆς ἐξέκ τῆς βασκανείας γινομένης, καὶ ἀνώτερον αὐτὸν παντὸς κακοῦ διαφύλαξον· πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν ἐπουρανίων Ἀσωμάτων Δυνάμεων, τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ Πανευφύμων Ἀποστόλων, τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Διδασκάλων καὶ Ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τοῦ ἐν Ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Μύρων τῆς Λυκίας, Σπυρίδωνος, καὶ Διονασίου Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης τοῦ θαυματοουργοῦ, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου Τύρωνος καὶ Στρατηλάτου, Παντελεήμονος καὶ Εὐσταθίου, Χαράλάμπους Τρύφωνος, καὶ Ἑλευθερίου, τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, Σάββα, Θεοδοσίου, Ἀρσενίου, Παΐσιου, καὶ Μελετίου τοῦ ἐν τῇ μονῇ τῆς Μυρουπόλεως ἀσκήσαντος. Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Αἰμιλιανοῦ τοῦ θαυματοουργοῦ καὶ ἱαματικοῦ, οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων Σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΝΕΑΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΝ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀρρήτῳ φιλανθρωπία τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ἐπισκεψάμενος καὶ πᾶσι τοῖς δεομένοις Σου τὴν Σὴν Εὐλογίαν ἐπι-

δαφιλεύσας. Σοῦ δεόμεθα καὶ Σὲ παρακαλοῦμεν ἔπιδε καὶ νῦν ἐπὶ τοῦ δούλου Σου τοῦ ἐλομένου ἐπὶ τῷ κράτει τῆς ἰσχύος Σου τραπῆναι εἰς ἐργασίαν πρὸς πορισμὸν καὶ εὐλόγησον αὐτόν τε καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ, τήρησον αὐτὸν ἀνεπηρέαστον παντὸς κακοῦ, ἐπιδάφιλεύων αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἐνταῦθα ἐργαζομένοις εἰρήνην ἀγάπην καὶ ὁμόνοιαν, πάρεχε τῷ δούλῳ Σου πλοῦσια τὰ ἔλεη Σου καὶ κατάρτισον τὰ διαβήματα αὐτοῦ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθόν. Πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, τοῦ ἁγίου Προκοπίου, τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Αἰμιλιανοῦ τοῦ θαυματοουργοῦ, καὶ ἱαματικοῦ, τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Μελετίου καὶ Σεραφεῖμ, τοῦ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Δομποῦ ἀσκήσαντος καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι Θεὸς ἐλέους οἰκτιρῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρί, καὶ τῷ Παναγῷ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἄρτι καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ ΔΙΑΤΕΛΟΥΝΤΑΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα, φιλάνθρωπε, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων καὶ Δημιουργὲ τῶν ἀπάντων Ὁ τὸ μεσότειχον τῆς ἔχθρας καταλύσας, καὶ εἰρήνην τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρησάμενος. Σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, ἔπιδε ἐπὶ τὸν οἶκον τῶν δούλων σου καὶ ἐπέχεε ἐν αὐτῷ τὴν εὐλογίαν σου. Ἐπανάγαγε τὴν διαταραχθεῖσαν εἰρήνην καὶ ἐμφύτευσον εἰς τὰς καρδίας, τῶν ἐν αὐτῷ οἰκούντων τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην. Ἐπιδάφιλευσον ἐν αὐτοῖς γαλήνην πνευματικὴν καὶ πολιτείαν ἀνεπιβούλευτον. Ἵνα ἐν τῇ ψυχῇ ταύτῃ διατελοῦντες γαλήνῃ, ἀπολαύσωσι τῶν οἰκείων ἀγαθῶν, καὶ δοξάζωσί σε τὸν μόνον τῆς ἀγάπης Θεόν, καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρ-

τρος Αἰμιλιανοῦ τοῦ θαυματουργοῦ τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Με-
λετίου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ
προσκύνησις, νῦν καὶ ἄει καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΟΛΥΕΛΕΟΝ

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς
εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. Ἀλληλούϊα. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθήσομαι
ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις
θαλασσῶν. Ἀλληλούϊα. Ὁ Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεται σοι, μὴ σιγῆσης,
μηδὲ καταπραΰνης ὁ Θεός. Ἀλληλούϊα. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου
ἤχησαν, καὶ οἱ μισοῦντες σε ἦσαν κεφαλὴν. Ἀλληλούϊα. Ἐπὶ τὸν
λαόν σου κατεπανουργέσαντο γγώμην, καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ
τῶν Ἁγίων σου. Ἀλληλούϊα. Εἶπον, δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν
αὐτοὺς ἐξ ἔθνους. Ἀλληλούϊα. Ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα, τῶν δούλων
σου βρώματα τοῖς πεττινοῖς τοῦ οὐρανοῦ. Ἀλληλούϊα. Τὰς σάρ-
κας τῶν ὁσίων σου, τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. Ἐξέχεαν
τὸ αἷμα αὐτῶν ὥσει ὕδωρ Ἀλληλούϊα. Ἐνεκα σοῦ θανατούμεθα
ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. Ἀλληλούϊα.
Ἐδοκίμασαν ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τῶν νώτων
ἡμῶν. Ἀλληλούϊα. Ἐν τῷ καταθλάσθαι τὰ ὀστέα μου, ὠνείδιζόν με
οἱ ἐχθροί μου. Ἀλληλούϊα. Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγμένος ὅλην
τὴν ἡμέραν. Ἀλληλούϊα. Καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου
προσέσθηκαν. Ἀλληλούϊα. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος
εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο
αὐτούς. Ἀλληλούϊα. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάτω-
σεν ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐ-
τοῦ. Ἀλληλούϊα. Φῶν ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ
καρδίᾳ εὐφροσύνη. Ἀλληλούϊα. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δι-
καιος. Ἀλληλούϊα. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθίσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ
ἐν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται. Ἀλληλούϊα. Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύ-
ριον καὶ ἀγαλλιάσθαι δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθαι πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ
καρδίᾳ. Ἀλληλούϊα. Δόξα πατρὶ Καὶ νῦν καὶ ἄει. Ἀλληλούϊα. ικ'. κ'.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

α'. Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα παντοκράτορα ποιητὴν οὐ-
ρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν.

β'. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ
τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
αἰώνων.—Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινόν, ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεν-
νηθέντα, οὐ ποιηθέντα· ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα
ἐγένετο.

γ'. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν
κατελθόντα ἐκ τῶν Οὐρανῶν, — καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος
Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

δ'. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ
παθόντα καὶ ταφέντα.

ε'. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

ς'. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ
δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

ζ'. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νε-
κρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

η'. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν,
τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, — τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμ-
προσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προ-
φητῶν.

θ'. Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν, καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκ-
κλησίαν.

ι'. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

ια'. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

ιβ'. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

ΤΟ ΠΑΤΕΡ ΗΜΩΝ

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, — ἁγιασθῆτω τὸ ὄνομά σου, —
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, — γεννηθῆτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. — Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμε-
ρον, — καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίμεν
τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. — Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. —
Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΤΟΥ Ἀγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΥ

Ἀπολιτίκιον. Ἦχος Δ'.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ὁ ἐλευθερωτής, καὶ τῶν πτωχῶν
ὑπερασπιστής, ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλέων ὑπέρμα-
χος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, σωθῆνα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος Δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἀνεδείχθης, τῆς εὐσεβείας γεωργὸς
τιμιώτατος, τῶν ἀρετῶν τὰ δράγματα συλλέξας σεαυτῷ·
σπείρας γὰρ ἐν δάκρυσιν, εὐφροσύνην θερίζεις· ἀθλήσας
δὲ δι' αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω· καὶ ταῖς πρεσβείαις
Ἁγίε ταῖς σαῖς, πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν.

Μεγαλυνάριον.

Τὸν θερμὸν προστάτην καὶ βοηθόν, τὸν ἐν τοῖς κινδύ-
νοις ἀντιλήπτορα ταχινόν, τῶν Μαρτύρων κλέος, εἰδώ-
λων καθαιρέτην, Γεώργιον τὸν Μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.

Ἀθῆναι 28 Μαρτίου 1917.

Ὁ Πνευματικὸς ὑμῶν Πατήρ καὶ Ἐφημέριος Ὁσίου Μελετίου

Γεώργιος Α. Βουτέρης ἱερεὺς